

Aagaard (KF):

Umiddelbart kan Socialdemokratiets forslag jo lyde særdeles tiltrækkende, og det er heller ikke sådan, at jeg på forhånd vil afvise at diskutere det under udvalgsarbejdet. Men jeg vil mene, at det vil gøre det betydelig sværere for kulturministeren at finde ud af, hvilket beløb han skal afsætte på finansloven. For det er jo umuligt at forudse, hvilke beløb virksomhederne vil yde. Men lad os endelig debattere det.

De forslag, vi behandler her i dag, indeholder den begrænsning, at det kun er virksomheder, som drives i selskabsform, som kan fratække støtte til kunst og kultur ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Vi mener imidlertid, at muligheden for at yde støtte på så værdifulde områder som kunst og kultur ikke bør have nogen begrænsning. Vi ser derfor gerne, at også personligt ejede virksomheder får mulighed for at yde støtte, og vi har den opfattelse, at forligspartierne bag skattereforment bør se nærmere på dette forslag.

At der kan ydes gaver med fradragsret på op til 3 pct. af selskabets skattepligtige overskud, finder vi fra konservativ side rimeligt. Det harmonerer vel meget godt med de muligheder, der foreligger i landene rundt omkring os.

Forslaget om, at der i forbindelse med større projekter ydes gaver til beløb, som overstiger det, der gælder i henhold til reglen om 3 pct. i det enkelte år, og at disse kan fordeles over maksimalt 5 år, kan vi støtte fuldt ud.

Godkendelsen fra et uafhængigt nævn synes vi er fornuftig, og det gælder også forslaget om supplerende regler til de gældende skatteregler for ydelse af sponsorbidrag. Det er vel rimeligt at sikre, at f.eks. Den Kongelige Ballet på sin turné ikke skal forpligtes til at være levende reklamesøjler for et eller andet produkt.

Alt i alt finder vi lovforslaget godt, og vi kan tilsige støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne begynde med at sige til hr. Aagaard, at det sidste problem har Det Kongelige Teater for længst løst; hvis de får sponsoring til en turné med Den Kongelige Ballet, laver de jo bare en stor annonce i de udenlandske aviser, hvor de kommer, og så skriver de: »Er sponsoreret af De Danske Sukkerfabrikker. Vi spiller »Svanesøen«, og Sukkerfabrikkerne betaler«. Så kan Sukkerfabrikkerne

trække de penge fra på deres reklamebudget. Derfor mener jeg ikke, at det, hr. Aagaard sagde dér, har nogen sammenhæng med det andet, vi taler om.

Jeg vil i øvrigt om de foreliggende to forslag sige, at det jo i de senere år har vist sig, at erhvervslivet gerne vil forbedre sit image ved at støtte kunst og kultur, og jeg kan da godt forstå, at man kan trænge til imageforbedring en gang imellem – det kan vi alle sammen – og det er da også udmærket, hvis erhvervslivet på den måde kan aflevere nogle flere penge til kulturen. Men jeg synes på den anden side, at det, når de nu er så ivrige efter denne imagepleje, vel også nok kan gøre det uden yderligere skattefradrag.

Man har jo altid haft mæcener, man har altid haft mennesker, der har støttet kunst og kultur, fordi de godt kunne lide det, og det kan vi da for min skyld godt blive ved med at have. Men jeg synes altså ikke, at vi skal tage fat på at give skattefradrag for det, for det er en lumsk måde at lokke pengene ud af lommerne på skatteyderne på. Jeg synes, at man helt klart skal kunne se, hvad det er, man betaler sin skat til. Jeg synes, man helt klart skal kunne se, hvor meget af ens skatter der går til kulturudgifter, og det vil man ikke kunne på denne måde.

Jeg er meget godt tilfreds med, at kulturministeren har indskrænket antallet af foretagender, der skal kunne få støtte på denne måde gennem skattefradrag, men jeg kan jo også tydeligt høre på de konservative ordførere, at det kun er et øjeblik, det kommer til at se sådan ud, at det meget hurtigt vil skride, og at man meget hurtigt vil gå over til, at alle og enhver, der siger, at de vil støtte kunst og kultur, også kan klare det med et skattefradrag.

I øvrigt må jeg sige, at jeg må spørge mig selv, om forslaget ikke er helt overflødig. Der foreligger jo allerede udtalelser fra den tidligere skatteminister om, at sponsorer, der kan bevise reklameværdien af deres sponsorkab, skal have lov til at trække reklameudgifterne fra, og der står også reklamebureauer parat, som nok skal hjælpe sponsorerne med at finde frem til reklameværdien. Det kender vi fra i sommer, da et musikteater skulle rejse med »Flagermusen« på Sjælland og man fik et skattefradrag. Man fik et råd fra et stort reklamebureau om, hvordan man kunne bevise reklameværdien af dette foretagende, og det blev godkendt af skatteministeren, at sådan kunne man godt gøre.